

føroyingurin í Keypmannahavn.

Jón Larsen lá sjúkur á kamarinum hjá sær í átta dagar, og hann var innlagdur á Hvidovre Hospital í tíggu dagar. Á Hvidovre kundi hann fáa vitjan, og bæði foreldur Jón komu niður til hansara, og tey fingi bæði loyvi til at vitja í eitt sindur meir enn ein hálvan tíma um dagin. Seinni, tá Jón var eitt sindur betur fyri, varð hann fluttur á sjúkrahúsið í Amager í trýggjar dagar, og har fekk hann ikki loyvi til at fáa vitjan. Hann lá tilsamans innlagdur í 13 dagar.

Tíð at koma seg

Fyri góðari viku síðani varð Jón Larsen útskrivaður, tí hann tá hevði klárað seg uttan ilt í tveir dagar.

Hann lá fullkomiliga avbyrgdur, tá hann lá á sjúkrahústovuni, men vegleiðingin hann fekk, tá hann fór heim var ógreið. Ein lækni hevði sagt, at tað at vera pøstur og hava torført við at anda var ein sjúkufylgja av koronu, og tí var ikki neyðugt, at hann var avbyrgdur. Tó, segði ein annar av læknum har, at hetta ikki var ein sjúkufylgja, men at tað var eitt sjúkutekin, og tí skuldi hann verða avbyrgdur heima.

– Eg fekk ikki greið boð um, hvussu eg skuldi uppføra meg, og tað føldi eg eisini, tá eg spurdi nærri um ymiskt viðvíkjandi sjúkuni. Tey vistu ikki nágreiniliga, tí virusið er so nýtt, sigur hann frá.

– Hóast eg var heimkomin, kendi eg meg pøstan. Eg fór ein gongutúr, stutt eftir at eg var útskrivaður, men eg mátti seta meg niður, tá eg var komin yvirum vegin, sigur Jón Larsen, sum vanliga gongur nógv og sum síðani eisini hevur megnað at gingið átta spjaddar kilometrar upp á eitt døg.

– Tað kennist fantastiskt, tí eg plagdi at ganga ordiliga nógv, áðrenn eg varð sjúkur, og eg kláraði bara 100 metrar, eftir eg varð útskrivaður, sigur hann.

Í dag er hann komin seg nógv eftir harða umgangin, men tað er enn ymiskt, sum ikki er, sum tað var, áðrenn hann varð smittaður við koronu.

– Eg havi fingið luktisansin aftur, men smakksansurin er ikki ordiliga afturkomin enn. Eisini má eg drekka nógv vatn, tí eg fái lættliga høvuðpínu nú, sigur hann frá.

Mánadagin var hann aftur í skúla á universitetinum, har hann lesur, og tað kravdi nógv orku, greiðir hann frá.

– Eg gjørdist svimbul av at fylgja við í undirvísingini, og eg mátti kobla frá og hugsa um okkurt annað eina løtu. Eg havi verið nógv svimbul, síðani eg

varð sjúkur, og inntil fyri fáum døgum síðani mátti eg ofta taka í okkurt, tí eg hevði hug at detta alla tíðina, sigur hann.

Takið tað í álvara

Tá Jón lá innlagdur, legði hann eitt uppslag á Facebook við mynd av sær sjálvum við masku og iltmaskinum, har hann greiddi frá, at hann var staðfestur positivur við koronu og innlagdur. Í uppslagnum minnir hann á álvarin, og hvussu vandamikið tað kann gerast at fáa koronu. Eisini tá tú ert ungur og væl fyri.

– Eg skilji væl, at fólk ikki taka tað seriøst. Fólk eru troytt av hesum, tí vit hava hoyrt um koronu síðani januar. Og tað eru mong, sum fáa virussið og einki merkja. Nógv eru kritisk og standa spyrjandi, tá allur heimurin er stongdur vegna eina sjúku, sum fleiri ikki eingongd føla á sær. Men man veit ikki, hvør verður illa raktur. Tað kann verða ein sjálvur ella onkur í familjunni hjá einum, sigur hann.

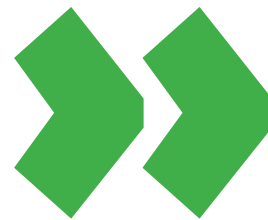
– Eg var eisini ein av teimum, sum hugsaði at korona ikki var ein trupulleiki, tí eg eri ungur, og eg vildi liva lívið sum fyrr. Tað beit meg í reyvina, staðfestir hann.

Jón larsen valdi at luta boðskapin á sosialum miðlum, og uppslagið hevur verið lutað mangar ferðir. Hann hevur eisini fingið at vita frá fleiri – serliga vinum í øðrum londum – at hann er tann fyrsti, sum tey kenna,

ið hevur boðað alment frá, at hann hevur havt koronu.

– Tað er enn tabu í summum londum at verða smittaður við koronu. Men eg haldi, at tað er umráðandi at tosa um hetta alment, tí høvdu fólk sagt frá, tá tey gjørdust sjúk, høvdu fleiri latið seg kanna, sigur hann.

– So leingi vit bara hoyra um sjúkuna frá myndugleikunum, verður hon ikki tikin í sama álvara. Tí skal man ikki vera bangin at forklára um sína støðu, sigur hann til endans.

Eg var eisini ein av teimum, sum hugsaði at korona ikki var ein trupulleiki, tí eg eri ungur, og eg vildi liva lívið sum fyrr. Tað beit meg í reyvina

Eg eri ungur, frískur, raskur og mær feilar einki. Knappliga lá eg har og hevði tørv á ilt

